

СИЛАБУС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

ВІДНОВЛЕННЯ ТРАНСФОРМОВАНИХ ЕКОСИСТЕМ

спеціальність	101 Екологія	обов'язковість дисципліни	Вибіркова
освітня програма	Екологія	факультет	Біотехнологій
освітній рівень	Перший (бакалаврський)	кафедра	Екології та біотехнологій в рослинництві

ВИКЛАДАЧ

Бузіна Ірина Миколаївна

Вища освіта – Харківський національний університет ім. В.В. Докучаєва спеціальність 193 Землепорядкування та кадастр;
Науковий ступень – канд. с.-г. наук 101 Екологія

Вчене звання - доцент

Досвід роботи – більше 10 років

Показники професійної активності з тематики курсу:

- авторка більше 25 навчально-методичних розробок;
- співавторка 8 навчальних посібників;
- учасниця наукових і методичних конференцій.

телефон

+380662279401

електронна пошта

nezabudka120187@gmail.com

дистанційна підтримка

Google Meet
Moodle, ZOOM

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОСВІТНЮ КОМПОНЕНТУ (ДИСЦИПЛІНУ)

Мета	формування системних знань про механізми підтримання стійкості та відновлення порушених екосистем, практичне застосування набутих знань для оптимізації стану екосистем і використання сучасних підходів і технологій для відновлення антропогенно трансформованих екосистем.
Формат	лекції, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні завдання, командна робота, імітаційний проект
Обсяг і форми контролю	3 кредити ECTS (90 годин): 12 годин лекції, 18 годин практичні; модульний контроль (2 модулі); підсумковий контроль – залік.
Вимоги викладача	вчасне виконання завдань, активність, командна робота

СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ (ДИСЦИПЛІНИ)

МОДУЛЬ 1. СУЧАСНИЙ СТАН ТРАНСФОРМОВАНИХ ЕКОСИСТЕМ					
Лекція 1.	Джерела забруднення екосистем та їх складових.	Практичне заняття ПЗ 1	Проблеми відновлення трансформованих екосистем.	Самостійна робота	Закон функціонування та можливості прогнозів змін стану екосистем. Стійкість екосистем до збурюючих чинників. Типи стійкості, їх кількісна оцінка та інформаційне забезпечення. Компаративний підхід, визначення ступеня антропогенної трансформації конкретної екосистеми.
Лекція 2.	Поняття «оптимізації» стану екосистеми. Механізми підтримання стійкості екосистем.	ПЗ 2	Поняття «оптимізації» стану екосистеми. Механізми підтримання стійкості екосистем.		
Лекція 3.	Проблеми екосистем, забруднених та трансформованих у наслідок військової діяльності.	ПЗ 3 ПЗ 4	Проблеми екосистем, забруднених та трансформованих у наслідок військової діяльності		
МОДУЛЬ 2. ПІДХОДИ ДО ВІДНОВЛЕННЯ ТРАНСФОРМОВАНИХ ЕКОСИСТЕМ					
Лекція 4.	Методика та методологія відновлення водних екосистем.	ПЗ 5	Стійкість екосистем дозбурюючих чинників. Типи стійкості, їх кількісна оцінка та інформаційне забезпечення.		Можливості впливу на стан екосистеми з метою його оптимізації. Поняття ефективності оптимізаційних заходів в екосистемології. Оцінка вартості відновних заходів щодо антропогенно трансформованих екосистем. Система заходів із відновлення антропогенно трансформованої екосистеми. Проблема відродження боліт в Україні.
Лекція 5.	Можливості відновлення природного стану антропогенно порушених екосистем.	ПЗ 6	Гомеостаз і енантіостаз екосистем.		
Лекція 6.	Підходи до оптимізації стану екосистем.	ПЗ 7	Можливості відновлення природного стану антропогенно порушених екосистем		
		ПЗ 8	Роль речовинно-енергетичних та інформаційних процесів у оптимізації стану екосистеми.		
		ПЗ 9	Підходи до оптимізації стану екосистем.		

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА ТА МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

Література

1. Термена Б.К. Літвіненко С.Г. Охорона та раціональне використання природних ресурсів: Навч. посіб. Чернів. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. Чернівці: Рута, 2004. 175 с.
2. Гайдін А.М., Собко Б.Ю. Ревіталізація. Відновлення порушених ландшафтів в зонах діяльності гірничих підприємств. Монографія. Д.ПП Кулик В.В., 2019. 218с.
3. Забалуєв В.О. Охорона ґрунтів і відтворення їх родючості / В.О. Забалуєв, А.Д. Балаєв, О.Г. Тараріко, Д.Г. Тихоненко, В.В. Дегтярьов, О.Л. Тонха, О.В. Піковська. К.: 2013. 312 с.
4. Сакун О.А. Конспект лекцій з навчальної дисципліни Технології біорекультивациі. Біоремедіація ґрунтового й водного середовищ. Кременчук. 2017. 79 с.

Методичне забезпечення

1. Цицюра Я. Рекультивація і фіторемедіація деградованих земель. Методичні вказівки до виконання практичних робіт. ВНАУ, 2023. 360 с.
2. Гідротехнічні меліорації лісових земель /за ред. Юхновського В.Ю. К., Кондор-Видавництво, 2014. 374 с.
3. Шувар І., Снітинський В., Бальковський В. Екологічні основи збалансованого природокористування. Навч. посібник. Львів. Чернівці, 2011.
4. Бойчук Ю., Солошенко Е., Бугай О. Екологія і охорона навколишнього середовища: навч. посібник. Суми, 2007.
5. Кукурудза С., Перхач О. Використання та охорона водних ресурсів. Навч. посібник. Львів, 2009.
6. Алексєєв О., Вергеліс В. Природно-ресурсний потенціал України. Методичні вказівки да виконання практичних робіт. Вінниця: ВНАУ, 2022. 70 с.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	ОцінкаECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
82–89	B	добре	
74–81	C		
64–73	D	задовільно	
60–63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістюповторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов’язковимповторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

НОРМИ АКАДЕМІЧНОЇ ЕТИКИ ТА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Всі учасники освітнього процесу (в тому числі здобувачі освіти) повинні дотримуватися кодексу академічної доброчесності та вимог, які прописані у положенні «Про академічну доброчесність учасників освітнього процесу ДБТУ»: виявляти дисциплінованість, вихованість, поважати гідність один одного, проявляти доброзичливість, чесність, відповідальність.